

Šį puslapį išvertė mašininio vertimo programa [Nuoroda]. Mašininiuose vertimuose gali būti klaidų, tekstas gali būti nevisiškai aiškus ir tikslus. Ombudsmanas neprisiima atsakomybės už jokių neatitikimų. Patikimiausią ir teisiškai tikslią informaciją rasite originale anglų kalba, kurio nuoroda pateikta pirmiau. Daugiau informacijos rasite mūsų [kalbų ir vertimo politikoje](#) [Nuoroda].

Sprendimas byloje 819/2007/PB - Atsisakymas suteikti teisę susipažinti su dokumentu, susijusiu su teismo byla dėl duomenų saugojimo

Sprendimas

Byla 819/2007/PB - **Atidaryta** 29/05/2007 - **Sprendimas** 16/12/2009

Komisija atsisakė suteikti teisę viešai susipažinti su Airijos pateikta paraiška Teisingumo Teismo byloje. Šioje byloje buvo prašoma panaikinti Direktyvos 2006/24/EB dėl duomenų saugojimo teikiant elektroninių ryšių paslaugas galiojimą.

Komisijos nuomone, suteikus teisę viešai susipažinti su Airijos paraiška, būtų pakenkta bylos nagrinėjimui. Ji rėmėsi ES teisėje numatyta išimtimi, leidžiančia nesuteikti teisės viešai susipažinti su dokumentais, t. y. Reglamentu 1049/2001.

Skundo pareiškėjas nesutiko. Jis teigė, kad net jei ir galima taikyti Komisijos nurodytą išimtį, teisė susipažinti su Airijos paraiška yra „viršesnis viešasis interesas“. Jis rėmėsi Reglamento 1049/2001 nuostata, teigiančia, kad net ir tuomet, kai taikoma išimtis ir neleidžiama susipažinti su informacija, gali būti atsižvelgiama į „viršesnio viešojo intereso“ principą.

Ombudsmenui vykdant tyrimą, Pirmosios instancijos teismas priėmė sprendimą, kuriame teigiama, kad teismo byloje šalių pateikta informacija paprastai laikoma konfidencialia iki teismo posėdžio, jei toks įvyksta. Ombudsmenui pateiktoje byloje Komisija atsisakė suteikti teisę viešai susipažinti su dokumentais tuo metu, kai teismo posėdis dar nebuvo įvykęs. Todėl tuo metu priimtas Komisijos sprendimas iš esmės buvo teisingas.

Po to Teisingumo Teisme įvyko Airijos inicijuotos bylos svarstymas. Ombudsmanas laikėsi nuomonės, kad įvykus teismo posėdžiui, Komisija turėjo pateikti svarias priežastis, kodėl negalima suteikti teisės viešai susipažinti su Airijos paraiška. Savo nuomonę jis grindė pirmiau minėtu Pirmosios instancijos teismo sprendimu. Tačiau Komisija ir toliau atsisakė suteikti viešą prieigą nepateikdama tokio sprendimo motyvų. Todėl ombudsmanas pateikė kritinę pastabą.

Be to, ombudsmenas aiškinosi, ar Komisija sąmoningai nepaisė pirmiau minėtame Pirmosios instancijos teismo sprendime pateikto išaiškinimo. Buvo galima manyti, kad Komisija taip elgiasi dėl to, kad tas sprendimas buvo apskųstas Teisingumo Teismui, kurio nutartis neabejotinai gali pakeisti kai kurias ginčijamo sprendimo dalis.

Savo tolesnėje pastaboje ombudsmenas išreiškė nuomonę, kad net ir tas faktas, kad Teisingumo Teismui yra pateiktas skundas nepateisina Komisijos sprendimo nepaisyti teismo sprendime, kuris apskųstas Teisingumo Teismui, pateikto klausimo aiškinimo. Ombudsmenas paprašė, kad Komisija pateiktų atitinkamą informaciją ir paaiškinimus, pagrindžiančius jos poziciją ir ankstesnę praktiką šiuo klausimu.

Ombudsmeno nuomone, skundo pareiškėjo nurodytas argumentas dėl „viršesnio viešojo intereso“ yra nepagrįstas.

DĖL SKUNDO APLINKYBIŲ

1. 2006 m. spalio 23 d. skundo pateikėjas pagal 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais (toliau – Reglamentas 1049/2001) [1] pateikė Komisijai prašymą leisti susipažinti su Airijos Teisingumo Teismui pateiktos paraiškos kopija. Ieškiniu prašoma panaikinti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2006/24/EB dėl duomenų, generuojamų arba tvarkomų teikiant viešai prieinamas elektroninių ryšių paslaugas arba viešuosius ryšių tinklus, saugojimo (byla C-301/06 *Airija prieš Tarybą ir Parlamentą* [2]).

2. 2006 m. lapkričio 16 d. Komisija, remdamasi išimtimi, kuria siekiama apsaugoti *teismo procesą* (Reglamento 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies antra įtrauka), atmetė skundo pateikėjo prašymą. Ji nurodė du pagrindinius susirūpinimą keliančius klausimus: *pirma*, tokios bylos šalys turėjo galėti veikti nepriklausomai nuo išorės veiksnių, ypač tų, kuriuos gali daryti interesų grupės, ir, *antra*, teismo procesas turėjo būti įmanomas netrikdomoje aplinkoje.

3. Be to, Komisija nurodė, kad negalima nustatyti viršesnio viešojo intereso atskleisti informaciją ir kad negalima leisti susipažinti iš dalies, nes visam atitinkamam dokumentui taikoma minėta išimtis.

4. Komisija taip pat pažymėjo, kad pagrindiniai Airijos ieškinio dėl panaikinimo punktai jau buvo paskelbti Oficialiajame leidinyje.

5. 2006 m. lapkričio 16 d. skundo pateikėjas pateikė kartotinę paraišką pagal Reglamentą 1049/2001, teigdamas, kad Komisijos nurodyta išimtis netaikoma. Skundo pateikėjas taip pat laikėsi nuomonės, kad viešasis interesas atskleisti informaciją yra *viršesnis*, nes duomenų apsauga yra ypač svarbi pagrindinė teisė, dėl kurios Teisingumo Teismas jau priėmė sprendimą (atrodo, kad jis remiasi sujungtose bylose C-317/04 ir C-318/04 *Parlamentas prieš Tarybą* (C-317/04) ir *Komisija* (C-318/04) [3]) ir dėl to, kad dėl Airijos ginčijamos direktyvos vyko

intensyvios viešos diskusijos.

6. 2007 m. kovo 19 d. Komisija atsakė į skundo pateikėjo kartotinį prašymą leisti susipažinti su dokumentais ir iš esmės patvirtino savo atsisakymą.

7. Skunde ombudsmenui skundo pateikėjas nurodė, kad Komisijos nurodyta išimtis yra negaliojanti ir kad net jei ji būtų galiojanti, Komisija klaidingai nusprendė, kad nebuvo „viršesnio viešojo intereso“ suteikti galimybę susipažinti su dokumentais.

TYRIMO DALYKAS

8. 2006 m. gegužės 29 d. ombudsmenas pradėjo tyrimą dėl šių kaltinimų ir pretenzijų:

Komisija nesiėmė veiksmų pagal Reglamentą (EB) Nr. 1049/2001, kai atmetė skundo pateikėjo kartotinę paraišką.

Komisija turėtų suteikti jam galimybę susipažinti su jo kartotinėje paraiškoje prašomu dokumentu.

TYRIMAS

9. 2007 m. gegužės 29 d. ombudsmenas perdavė skundą Europos Komisijos pirmininkui. 2007 m. rugsėjo 13 d. Komisija pateikė nuomonę. 2007 m. rugsėjo 28 d. ombudsmenas atliko tolesnius tyrimus ir atitinkamai informavo skundo pateikėją. 2008 m. sausio 22 d. Komisija, atsakydama į šiuos papildomus tyrimus, pateikė papildomą nuomonę. Ombudsmenas išsiuntė skundo pateikėjui Komisijos pirminės ir papildomas nuomones su kvietimu pateikti pastabas. 2008 m. vasario 3 d. skundo pateikėjas pateikė savo pastabas. Preliminariai įvertinus bylą ir susirašinęjus su skundo pateikėju 2008 m. birželio 25 d., pastarasis informavo Ombudsmeną, kad žodinis bylos C-301/06 nagrinėjimas vyks 2008 m. liepos 1 d. Jo nuomone, vėliau Komisija privalėtų atskleisti Airijos prašymą. Atsižvelgdamas į šią informaciją, 2008 m. liepos 15 d. ombudsmenas raštu kreipėsi į Komisiją ir paklausė, ar ji ketina atskleisti minėtą dokumentą po žodinio bylos nagrinėjimo byloje C-301/06. 2008 m. gruodžio 1 d. Komisija į ombudsmeno klausimą atsakė neigiamai. Tada ombudsmenas persiuntė atsakymą skundo pateikėjui, kuris, gavęs priminimą, 2009 m. balandžio 1 d. pateikė savo pastabas ir nurodė, kad nuo tada, kai buvo baigta visa procedūra byloje C-301/06, ginčijamas dokumentas turi būti atskleistas.

OMBUDSMENO ANALIZĖ IR IŠVADOS

A. Įtarimas dėl skundo pateikėjo kartotinės paraiškos atmetimo pagal Reglamentą (EB) Nr. 1049/2001

Ombudsmenui pateikti argumentai

10. Komisija atmetė skundo pateikėjo kartotinį prašymą leisti susipažinti su Airijos paraiška, pateikta vykstant teismo procesui byloje C-301/06 *Airija prieš Tarybą ir Parlamentą* [4] . Ji laikėsi nuomonės, kad šiam dokumentui taikoma Reglamento 1049/2001 4 straipsnio antra įtrauka (teismo proceso apsauga) [5] . Skundo pateikėjas teigė, kad Komisijos nurodyta išimtis netaikoma. Jis taip pat laikėsi nuomonės, kad viešasis interesas atskleisti informaciją yra *viršesnis* , kaip apibrėžta 4 straipsnio 2 dalies paskutinėje pastraipoje [6] , nes apibendrinant, duomenų apsauga yra ypač svarbi pagrindinė teisė, dėl kurios Teisingumo Teismas jau priėmė sprendimą (atrodo, kad jis remiasi sujungtose bylose C-317/04 ir C-318/04 *Parlamentas prieš Tarybą* (C-317/04) ir *Komisija* (C-318/04) [7]) ir dėl to, kad dėl Airijos ginčijamos direktyvos vyko intensyvios viešos diskusijos.

11. Papildomoje nuomonėje Komisija nurodė, kad Pirmosios instancijos teismo sprendimą byloje T-36/04 *Association de la Presse Internationale prieš Komisiją* [8] supranta kaip reiškiantį, kad iki žodinio bylos nagrinėjimo šalių pareiškimams taikoma Reglamento 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies antroje įtraukoje nustatyta išimtis. Tuo metu atitinkama teismo byla, t. y. byla C-301/06 *Airija prieš Tarybą ir Parlamentą* [9] , dar nebuvo nagrinėjama Teisingumo Teisme. Todėl Komisija patvirtino savo atsisakymą neleisti susipažinti su Airijos pateiktu prašymu. Be to, institucija patvirtino savo nuomonę, kad nėra viršesnio viešojo intereso atskleisti informaciją.

12. Savo pastabose skundo pateikėjas pritarė Komisijos pateiktam bylos T-36/04 *Association de la Presse Internationale prieš Komisiją* [10] aiškinimui . Tačiau jis pažymėjo, kad vis dar nepitaria Komisijos nuomonei dėl „viršesnio viešojo intereso“ atskleidimo nebuvimo.

13. Vėliau skundo pateikėjas atkreipė ombudsmeno dėmesį į tai, kad byla C-301/06 bus nagrinėjama 2008 m. liepos 1 d. ir kad, jo nuomone, vėliau Komisija turėtų atskleisti Airijos paraišką. Ombudsmenas paprašė Komisijos pateikti pastabas dėl šio atvejo.

14. Vėliau Komisija pateikė atsakymą, kuriame pateikė tokią poziciją:

15. Sprendime *Association de la Presse Internationale prieš Komisiją* [11] , kuris buvo susijęs su galimybe visuomenei susipažinti su pačios Komisijos pareiškimais, Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad: „ *po posėdžio Komisija privalo atlikti konkretų kiekvieno prašomo dokumento vertinimą, kad, atsižvelgdama į konkretų šio dokumento turinį, nustatyty, ar jis gali būti atskleistas, ar jo atskleidimas pakenktų teismo procesui, su kuriuo jis susijęs* “ (82 punktas). Iš šio sprendimo negalima daryti išvados, kad rašytiniai pareiškimai Teisingumo Teismui turėtų būti automatiškai atskleisti po žodinio bylos nagrinėjimo.

16. Tame pačiame sprendime Teisingumo Teismas priminė, kad patys teismai šalių pareiškimus laiko konfidencialiais pagal Teisingumo Teismo statutą, kuris taip pat taikomas Pirmosios instancijos teismui, Teisingumo Teismo ir Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamentą bei Pirmosios instancijos teismo kanclerio nurodymus (87 punktas).

17. Teismas nusprendė, kad pirmiau minėtos nuostatos:

„tačiau nedraudžiama šalims atskleisti savo procesinių dokumentų, nes Teisingumo Teismas yra nurodęs, kad jokia norma ar nuostata neleidžia arba nedraudžia proceso šalims atskleisti savo rašytinių pareiškimų trečiosioms šalims ir kad, išskyrus išimtinius atvejus, kai dokumento atskleidimas gali pakenkti tinkamam teisingumo vykdymui, o taip nebuvo jo nagrinėjamoje byloje, principas, pagal kurį šalys gali laisvai atskleisti savo rašytinius pareiškimus (nutartis byloje Vokietija prieš Parlamentą ir Tarybą, (...)).“

Teisingumo Teismas nenusprendė, kad šalys gali laisvai atskleisti *kitų* proceso šalių pareiškimus.

18. Nepaisant to, kad Pirmosios instancijos teismo sprendimas byloje T-36/04 šiuo metu yra skundžiamas (bylos C-514/07, C-528/07 ir C-532/07), Komisija mano, kad iš šio sprendimo negalima daryti išvados, jog Komisija privalo atskleisti kitos šalies rašytines pastabas po žodinio bylos nagrinėjimo.

19. Atsakymas, kuriame išdėstyta Komisijos pozicija, buvo perduotas skundo pateikėjui. Jis pakartojo savo teiginį ir pridūrė, kad byla C-301/06 buvo baigta. Todėl prieiga bet kuriuo atveju turėtų būti suteikta.

Ombudsmeno vertinimas

20. Atsižvelgiant į šią šio tyrimo raidą ir susijusius išorės įvykius, Ombudsmeno vertinimas būtinai apima du klausimus: Pirmą, ar Komisijos sprendimas dėl skundo pateikėjo kartotinės paraiškos buvo suderinamas su Reglamentu 1049/2001 tuo metu, kai jis buvo priimtas. Antra, ar pozicija, kurią Komisija formulavo atlikdama šį tyrimą ir kuri buvo susijusi su įvykiais po to, kai buvo pradėtas šis kaltinimas, atitinka Reglamentą 1049/2001.

21. Siekiant atlikti pirmąją vertinimo dalį, naudinga išsamiai priminti 2007 m. kovo 19 d. Komisijos sprendimo dėl skundo pateikėjo kartotinės paraiškos turinį.

22. Savo sprendime Komisija patvirtino savo poziciją, kad Airijos ieškinys byloje C-301/06 negali būti atskleistas, atsižvelgiant į Reglamento 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies antroje įtraukoje numatytą išimtį, susijusią su teismo proceso apsauga. Grįsdama šią poziciją ji nurodė šiuos motyvus: pirma, tokios bylos šalys turėjo galėti veikti nepriklausomai nuo bet kokios išorinės įtakos; antra, ieškinių ir kitų dokumentų atskleidimas teismo proceso metu pažeistų šalių teisę į gynybą ir paveiktų Teisingumo Teismui pateiktų teisinių argumentų formulavimą ir naudojimą.

23. Grįsdama savo poziciją Komisija nurodė bylos T-92/98, *Interport II*, 40 punktą ir Sprendimo *Svenska Journalistförbundet prieš Tarybą*, T-174/95, 10 punktą.

24. Pirmojoje Komisijos nurodytoje byloje *Interport II* Pirmosios instancijos teismas padarė šias reikšmingas išvadas:

„40 Atsižvelgiant į šiuos argumentus ir į reikalavimą išimtį aiškinti siaurai, žodžių junginys

„teismo procesas“ turi būti aiškinamas taip, kad bendrojo intereso apsauga neleidžia atskleisti dokumentų, kuriuos Komisija parengė tik konkrečiam teismo procesui, turinio.

41 Sąvoka „Komisijos parengti dokumentai, skirti tik konkrečiam teismo procesui“ turi būti suprantama kaip apimanti ne tik pateiktus pareiškimus ar kitus dokumentus, vidaus dokumentus, susijusius su bylos nagrinėjimu teisme, bet ir atitinkamo generalinio direktorato ir Teisės tarnybos ar advokatų tarnybos korespondenciją dėl bylos. Šio išimties taikymo srities apibrėžimo tikslas – užtikrinti tiek Komisijoje atliekamo darbo apsaugą, tiek konfidencialumą ir advokatų profesinės paslapties apsaugą.“

25. Antroje minėtoje byloje Svenska Journalistförbundet prieš Tarybą Pirmosios instancijos teismas padarė šias reikšmingas išvadas:

„ Audito Rūmų išvados

135 Pagal taisykles, reglamentuojančias procesą Pirmosios instancijos teisme nagrinėjamose bylose, šalys turi teisę į apsaugą nuo piktnaudžiavimo pareiškimais ir įrodymais. Taigi pagal 1994 m. kovo 3 d. Nurodymų Teismo kancleriui (OL L 78, 1994, p. 32; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 1 t., p. 32) 5 straipsnio 3 dalies trečią pastraipą joks trečiasis asmuo, privatus ar viešas, negali susipažinti su bylos medžiaga ar procesiniais dokumentais be aiškaus pirmininko leidimo, išklausus šalis. Be to, pagal Procedūros reglamento 116 straipsnio 2 dalį pirmininkas gali neįtraukti į bylą įstojusiai šaliai pateiktų slapčių ar konfidencialių dokumentų.

136 Šios nuostatos atspindi bendrąjį tinkamo teisingumo vykdymo principą, pagal kurį šalys turi teisę ginti savo interesus be jokios išorinės įtakos ir ypač nuo visuomenės narių įtakos.

137 Iš to matyti, kad šalis, kuriai suteikta galimybė susipažinti su kitų šalių procesiniais dokumentais, turi teisę naudoti šiuos dokumentus tik savo bylos nagrinėjimo tikslais ir jokių kitų tikslu, įskaitant visuomenės kritiką dėl byloje kitų šalių pateiktų argumentų.

138 Nagrinėjamu atveju reikia konstatuoti, kad ieškovo veiksmais internete paskelbiant pataisytą atsiliepimo į ieškinį versiją kartu su kvietimu visuomenei siųsti savo pastabas Tarybos atstovams ir nurodant šių agentų telefono ir telefakso numerius buvo siekiama daryti spaudimą Tarybai ir viešai kritikuoti institucijos atstovus jiems vykdant savo pareigas.

139 Šie ieškovės ieškiniai buvo susiję su piktnaudžiavimu procedūra, į kurį bus atsižvelgta priteisiant bylinėjimosi išlaidas (žr. šio sprendimo 140 punktą), atsižvelgiant, be kita ko, į tai, kad dėl šio incidento procedūra buvo sustabdyta, ir dėl to bylos šalys turėjo pateikti papildomus argumentus šiuo klausimu.“

26. Ombudsmenas pažymi, kad 2000 m. balandžio 3 d. Nutartyje Vokietija prieš Parlamentą ir Tarybą [12] Teisingumo Teismas padarė šias išvadas (pabraukta mano):

„ Kalbant apie konfidencialumo principo pažeidimą, nėra jokios taisyklės ar nuostatos, pagal kurią proceso šalims leidžiama arba neleidžiama atskleisti savo rašytinių pareiškimų trečiosioms

šalims. Išskyrus išimtinis atvejus , kai dokumento atskleidimas gali neigiamai paveikti tinkamą teisingumo vykdymą, o šiuo atveju taip nėra, pagal principą šalys gali laisvai atskleisti savo rašytinius pareiškimus. “

27. Taigi Teisingumo Teismas nustatė, kad egzistuoja principas, pagal kurį šalys gali laisvai atskleisti savo rašytinius pareiškimus , o neigiamo poveikio tinkamam teisingumo vykdymui galima tikėtis tik išimtiniais atvejais.

28. Šiuo atveju neatrodo, kad Komisija, priimdama sprendimą dėl skundo pateikėjo kartotinės paraiškos, atsižvelgė į minėtą Teisingumo Teismo praktiką. Jei būtų tinkamai apsvarstyta pirmiau minėta Teisingumo Teismo nutartis, Reglamente 1049/2001 numatytas svarbus procedūrinis žingsnis būtų buvęs akivaizdesnis, t. y. konsultacijos su atitinkama trečiąja šalimi, šiuo atveju Airija, dėl atskleidimo (4 straipsnio 4 dalis). Žinoma, šios konsultacijos yra privalomos tik „jei nėra aišku, kad dokumentas turi arba nebus atskleistas “. Tačiau, atsižvelgiant į principą, kurį Teisingumo Teismas nurodė minėtoje nutartyje, negalima pagrįstai teigti, kad buvo „aišku“, kad dokumentas neturėtų būti atskleistas. Todėl Komisija turėjo pasikonsultuoti su Airija pagal pirmiau minėtą Reglamento 1049/2001 4 straipsnio 4 dalį. Ombudsmeno nuomone, tai, kad ji to nepadarė priimdama sprendimą dėl kartotinės paraiškos, yra skundo pateikėjo paraiškos dėl galimybės susipažinti su dokumentais nagrinėjimo trūkumas.

29. Tačiau ombudsmenas pažymi, kad Pirmosios instancijos teismo sprendimas byloje T-36/04 *Association de la Presse Internationale prieš Komisiją* [13] patvirtina, kad Bendrijos teismuose pateikti prašymai turi likti neatskleisti tol, kol atitinkamas teismas nuspręs, ar reikia surengti žodinį bylos nagrinėjimą. Neigiamas Komisijos sprendimas dėl skundo pateikėjo kartotinės paraiškos buvo priimtas tuo metu, kai toks sprendimas nebuvo priimtas. Todėl jis buvo iš esmės galiojantis.

30. Dėl galimo viršesnio viešojo intereso atskleisti informaciją Ombudsmenas nemano, kad skundo pateikėjas pateikė informacijos ar argumentų, įrodančių tokio intereso buvimą, kaip apibrėžta Reglamente 1049/2001. Priimdamas šią išvadą Ombudsmenas nurodo atitinkamus Pirmosios instancijos teismo argumentus ir išvadas *byloje Association de la Presse Internationale prieš Komisiją* [14] , visų pirma savo pastabas dėl esamo su teismo bylomis susijusio atvirumo lygio Sąjungos lygiu (98–99 punktai), jo išvadą, kad galimybės susipažinti su dokumentais apribojimas bet kuriuo atveju nėra absoliutus (100 punktas), ir vertinimo standartą, kurį jis taikė toje byloje Komisijos sprendimo atžvilgiu („ nedarė akivaizdžios vertinimo klaidos “ , 101 punktas).

31. Kalbant apie antrąjį klausimą, kurį reikia nagrinėti šiuo atveju, t. y. ar Komisija pateikė pagrįstą poziciją, atsižvelgdama į reikšmingus pokyčius, įvykusius po šio kaltinimo, pažymėtina, kad konkretus klausimas, kurį reikia nagrinėti, yra Komisijos pozicija po žodinio bylos nagrinėjimo byloje C-301/06.

32. Kaip jau minėta, Pirmosios instancijos teismas byloje *Association de la Presse Internationale prieš Komisiją* [15] , T-36/04, patvirtino, kad Bendrijos teismuose pateikti prašymai kaip kategorija turi likti neatskleisti tol, kol atitinkamas teismas nuspręs, ar reikia surengti žodinį bylos

nagrinėjimą. Ombudsmeno nuomone, natūralu, kad skundo pateikėjas tikisi, jog Komisija bent jau peržiūrės savo sprendimą dėl galimybės susipažinti su dokumentais, atsižvelgdama į žodinio bylos C-301/06 nagrinėjimo pabaigą. Todėl ombudsmenas paprašė Komisijos atsakyti į šį klausimą tolesnio tyrimo rašte.

33. Komisijos atsakymas negali būti laikomas patenkinamu. Pirma, jis nurodė, kad iš Teisingumo Teismo sprendimo *Association de la Presse Internationale prieš Komisiją* negalima daryti išvados, kad rašytiniai pareiškimai Teismui „*turėtų būti automatiškai atskleisti po žodinio bylos nagrinėjimo*“ (išskirta mano). Tame sprendime ji nurodė tokį teiginį: „*po posėdžio Komisija privalo atlikti konkretų kiekvieno prašomo dokumento vertinimą, kad, atsižvelgdama į konkretų šio dokumento turinį, nustatyti, ar jis gali būti atskleistas, ar jo atskleidimas pakenktų teismo procesui, su kuriuo jis susijęs*“ (82 punktas). Antra, remdamasi 26 punkte nurodyta Teisingumo Teismo nutartimi, Komisija nurodė, kad „*Teismas nenusprendė, jog šalys gali laisvai atskleisti kitų bylos šalių pareiškimus*“ (pabraukta mano); trečia, dėl Sprendimo *Association de la Presse Internationale prieš Komisiją* Komisija nurodė, kad „*iš šio sprendimo negalima daryti išvados, kad Komisija privalo atskleisti kitos šalies rašytinius pareiškimus po žodinio bylos nagrinėjimo*“ (pabraukta mano).

34. Teikiant paraišką dėl galimybės visuomenei susipažinti su dokumentais pagal Reglamentą (EB) Nr. 1049/2001, pirmiau nurodyti Komisijos pareiškimai nėra naudingi. Komisija pateikė tris pareiškimus dėl to, ką Teisingumo Teismas pasakė „ne“, ir kiekvienas iš šių teiginių neturi akivaizdžios reikšmės Reglamento 1049/2001 taikymui. Reikšminga pareiga, kuri, Ombudsmeno nuomone, logiškai išplaukia iš minėtos teismo praktikos, yra nurodyta toliau cituotame pareiškime, kurį taip pat citavo pati Komisija: „*po posėdžio Komisija privalo atlikti konkretų kiekvieno prašomo dokumento vertinimą, kad, atsižvelgdama į konkretų šio dokumento turinį, nustatyti, ar jis gali būti atskleistas, ar jo atskleidimas pakenktų teismo procesui, su kuriuo jis susijęs*“ (82 punktas).

35. Atsižvelgiant į Teisingumo Teismo suformuluotą principą, pagal kurį šalys gali laisvai atskleisti savo rašytinius pareiškimus, atrodo, kad po posėdžio byloje C-301/06 *Airija prieš Tarybą ir Parlamentą* Komisija privalėjo konsultuotis su Airija pagal Reglamento 1049/2001 4 straipsnio 4 dalį dėl atitinkamo dokumento atskleidimo ir vėliau konkrečiai įvertinti šio dokumento viešumą ar konfidencialumą. Jo nesugebėjimas tai padaryti yra netinkamo administravimo atvejis, o ombudsmenas toliau pateiks atitinkamą kritinę pastabą.

36. Be to, Ombudsmenas pažymi, kad Komisijos atsakymas gali sudaryti įspūdį, jog, atsižvelgiant į tai, kad *Association de la Presse Internationale prieš Komisiją* buvo paduota apeliacine tvarka Teisingumo Teismui, ji iš tikrųjų nusprendė ignoruoti minėtą taisyklę. Ombudsmenas nemano, kad tikslinga neatsižvelgti į šį bylos aspektą. Konkrečiai ombudsmenas supranta, kad apeliacinio skundo pateikimas Teisingumo Teismui nepateisina sprendimo ignoruoti teismo sprendime, dėl kurio pateiktas apeliacinis skundas, pateikto aiškinimo. Todėl Ombudsmenas mano, kad sprendimo pabaigoje tikslinga pateikti papildomą pastabą, į kurią Komisijos bus paprašyta atsakyti pagal tolesnių veiksmų procedūrą dėl 2009 m. kritinių ir papildomų pastabų.

37. Kalbėdamas apie šios bylos faktines aplinkybes, ombudsmenas pažymi, kad teismo procesas byloje C-301/06 per tą laiką baigėsi, tačiau skundo pateikėjas, regis, negavo jokio papildomo atitinkamo Komisijos atsakymo, suformuluoto atsižvelgiant į šiuos pokyčius. Atsižvelgiant į tai, kad minėtos Ombudsmeno išvados 35–36 punktuose konkrečiai susijusios su įsipareigojimų, susijusių su pirmiau minėtu teismo procesu, neįvykdymu, šiuo atveju šiuo atveju netikslinga pateikti draugiško sprendimo pasiūlymą ar rekomendacijos projektą. Vis dėlto ombudsmenas tikisi, kad, atsižvelgiant į tai, jog byla C-301/06 baigta, Komisija informuos skundo pateikėją apie savo poziciją dėl jo prašymo leisti susipažinti su dokumentais ir tai padarys laiku.

C. Išvados

Remdamasis savo tyrimu dėl šio skundo, ombudsmenas jį užbaigia šia kritine pastaba:

Atsižvelgiant į Teisingumo Teismo suformuluotą principą, pagal kurį šalys gali laisvai atskleisti savo rašytinius pareiškimus, atrodo, kad po posėdžio byloje C-301/06 *Airija prieš Tarybą ir Parlamentą* Komisija privalėjo konsultotis su Airija pagal Reglamento (EB) Nr. 1049/2001 4 straipsnio 4 dalį dėl atitinkamo dokumento atskleidimo ir vėliau atlikti konkretų šio dokumento viešo ar konfidencialaus pobūdžio vertinimą. Tai, kad ji to nepadarė, yra netinkamo administravimo atvejis.

Apie šį sprendimą bus pranešta skundo pateikėjui ir Europos Komisijai.

PAPILDOMA PASTABA

Ombudsmenas mano, kad apeliacinio skundo pateikimas Teisingumo Teismui nepateisina sprendimo nepaisyti teismo sprendime, dėl kurio pateiktas apeliacinis skundas, pateikto aiškinimo. Ombudsmenas būtų dėkingas, jei Komisija pateiktų atitinkamą informaciją ir pastabas dėl savo pozicijos ir praktikos šiuo klausimu.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

Priimta Strasbūre 2009 m. gruodžio 16 d.

[1] OL L 145, p. 43.

[2] Byla C-301/06 *Airija prieš Tarybą ir Parlamentą*, OL C 237, 2006, p. 5.

[3] Sujungtos bylos C-317/04 ir C-318/04 *Parlamentas prieš Tarybą (C-317/4) ir Komisija (C-318/04)* [2006] Rink. p. I-4721.

[4] Pirmiau nurodyta byla C- 301/06 *Airija prieš Tarybą ir Parlamentą* .

[5] Komisija taip pat pateikė tam tikrų pastabų dėl Reglamento 1049/2001 4 straipsnio 5 dalies (dėl išankstinio valstybės narės sutikimo atskleisti informaciją). Atsižvelgiant į toliau išdėstytas išvadas, šiame sprendime šių pastabų nagrinėti nereikėjo.

[6] " 2. *Institucijos atsisako suteikti galimybę susipažinti su dokumentu, jei jį atskleidus būtų pakenkta apsaugai:*

– *fizinių ar juridinių asmenų komerciniai interesai, įskaitant intelektinę nuosavybę,*

– *teismo procesai ir teisinės konsultacijos,*

– *patikrinimų, tyrimų ir audito tikslas,*

išskyrus atvejus, kai yra viršesnis viešasis interesas atskleisti informaciją. "

[7] Pirmiau nurodytos sujungtos bylos C-317/04 ir C-318/04 *Parlamentas prieš Tarybą (C-317/4) ir Komisija (C-318/04)*.

[8] Byla T-36/04 *Association de la Presse Internationale prieš Komisiją* , 2007 m., Rink. p. II-3201.

[9] Pirmiau nurodyta byla C- 301/06 *Airija prieš Tarybą ir Parlamentą* .

[10] Minėtas Sprendimas *Association de la Presse Internationale prieš Komisiją* , T-36/04.

[11] minėtas sprendimas *Association de la Presse Internationale prieš Komisiją* , T-36/04.

[12] 2000 m. balandžio 3 d. Teisingumo Teismo nutartis *Vokietija prieš Parlamentą ir Tarybą* , Rink. p. I-2247.

[13] Minėtas Sprendimas *Association de la Presse Internationale prieš Komisiją* , T-36/04.

[14] Minėtas Sprendimas *Association de la Presse Internationale prieš Komisiją* , T-36/04.

[15] Minėtas Sprendimas *Association de la Presse Internationale prieš Komisiją* , T-36/04.